

AYTO DEN EINAI

Παραμύδι

Vaiva Rutkauskaitė

Lina Ribinskė

Από την αρχή του κόσμου
μέχρι σήμερα οι λέξεις ζουν

στο Βασίλειο του Κόσμου.

Κάποιες ζουν εκεί από πολύ
παλιά και κάποιες εμφανίστηκαν
μόλις σήμερα.

Υπάρχουν πολλές λέξεις και
όλες είναι διαφορετικές.

Κάποιες είναι μεγάλες.
Όπως ΣΟΚΟΛΑΤΑ, ΒΕΡΙΚΟΚΟ, ΑΔΙΑΚΡΙΤΟΣ,
ΕΠΙΜΕΛΗΣ, ΜΑΚΑΡΟΝΙ.

Κάποιες είναι μικρές. Όπως ΠΑΓΟΣ,
ΗΛΙΟΣ, ΕΣΥ, ΕΓΩ, ΠΙΤΣΑ.

Η πιο μεγάλη λέξη

ΣΚΟΥΛΗΚΟΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ζει στο Βασίλειο. Δυσκολεύεται πολύ να κινηθεί,
επειδή είναι τρομερά μεγάλη, και γι' αυτό σπάνια
πάει για βόλτα στις προτάσεις και στις ιστορίες.

Κάποιες λέξεις είναι ωραίες.
Κάποιες δεν είναι. Αλλά η ομορφιά
είναι κάτι υποκειμενικό. Αυτό
που είναι νόστιμο για τον έναν
δεν είναι και για τον άλλο.
Είναι η

ΠΑΤΑΤΑ νόστιμη λέξη;

Πώς σου φαίνεται η
ΤΟΜΑΤΑ;

Και το **ΜΕΛΙ;**

Ή η **ΠΙΣΣΑ;**

Εσύ αποφασίζεις λοιπόν ποιες λέξεις
είναι ωραίες και ποιες δεν είναι ωραίες.
Εδώ μπορείς να βάλεις τις λέξεις σου:

ΩΡΑΙΑ:
(γράψε ή πες)

ΟΧΙ ΩΡΑΙΑ:
(γράψε ή πες)

Στο Βασίλειο των Λέξεων υπάρχουν
θυμωμένες λέξεις όπως

ΒΡΙΣΙΑ,

ΑΠΟΒΟΛΗ,

ΜΙΣΟΣ.

Άλλες είναι γλυκές:

ΑΓΚΑΛΙΑ,

ΓΑΡΓΑΛΗΤΟ, ΧΑΜΟΓΕΛΟ,

ΑΓΑΠΗ.

Κάποιες λέξεις είναι χαρούμενες.
ΧΑΧΑΛΗΤΟ, ΤΥΧΗ, ΝΙΚΗ, ΕΥΤΥΧΙΑ.

Άλλες είναι λυπημένες.
Για παράδειγμα, ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ,
ΠΡΟΔΟΣΙΑ, ΠΟΛΕΜΟΣ, ΜΙΖΕΡΙΑ.

Αλλά η πιο λυπημένη, η πιο
εκνευρισμένη και δυστυχισμένη
λέξη από όλες είναι το ΔΕΝ.

Στο Βασίλειο οι λέξεις γίνονταν κολλητοί φίλοι.

Περπατούσαν
δυο δυο,

τρεις τρεις

και σπάνια μόνες τους.

Μερικές φορές είναι χρήσιμο να περνάει κάποιος λίγο χρόνο μόνος του. Τότε οι λέξεις που είναι σκόρπιες στο μυαλό μπαίνουν γρηγορότερα σε τάξη.

Όταν μαζευόταν μια ολόκληρη ομάδα από λέξεις, εμφανίζονταν οι ιστορίες.

Μερικές φορές έρχονταν μόνο λίγες λέξεις και τότε σχημάτιζαν μια πρόταση.

Αλλά κανένας δεν ήθελε να είναι φίλος με τη λέξη ΔΕΝ. Κάθε φορά που πλησίαζε μια άλλη λέξη το ΔΕΝ, η λέξη γινόταν λυπημένη και εχθρική. Και οι λέξεις δεν ήθελαν να είναι έτσι (και ποιος το θέλει;), έτσι όλες προσπαθούσαν να αποφεύγουν το ΔΕΝ.

Μια μέρα οι λέξεις ΕΓΩ ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΦΙΛΟΣ ΣΟΥ
μαζεύτηκαν στο δημαρχείο. Το ΔΕΝ ενθουσιάστηκε γιατί
νόμισε ότι επιτέλους κάποιος ήθελε να γίνουν φίλοι.

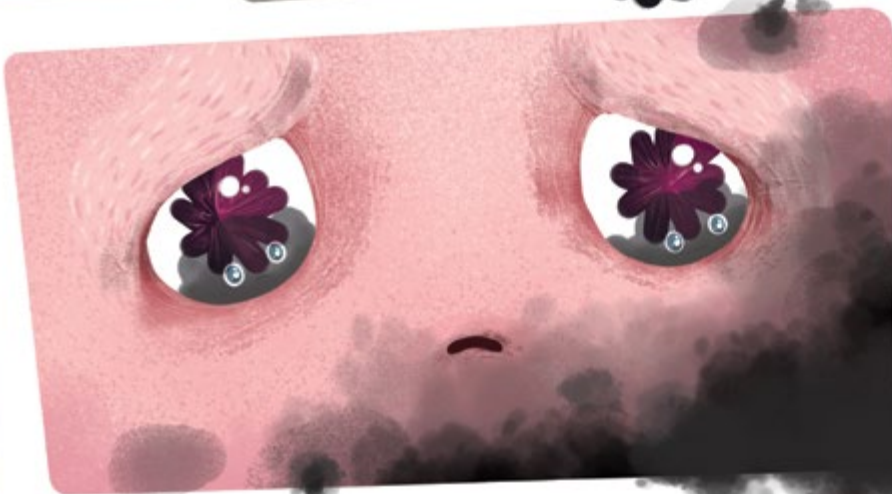

Το ΔΕΝ πλησίασε το ΕΓΩ και έγινε ΕΓΩ ΔΕΝ.

Μετά το ΔΕΝ προσπάθησε να πάει στο ΘΕΛΩ και έγινε ΔΕΝ ΘΕΛΩ.

Το ΔΕΝ λυπήθηκε ακόμη πιο πολύ...

Δοκίμασε να πάει και στο ΦΙΛΟΣ, αλλά έγινε ΔΕΝ είμαι ΦΙΛΟΣ.

Έχεις ποτέ φανταστεί τον κόσμο χωρίς τις λέξεις που τον περιβάλλουν; Πόσο πολλές είναι και πόσο διαφορετικές! Κάποιες λέξεις είναι αστείες, κάποιες λυπημένες. Κάποιες νόστιμες και κάποιες... χμ, όχι και τόσο.

Έχεις σκεφτεί άραγε πόσο άσχημα περνάει το ΔΕΝ; Δεν βρίσκει εύκολα φίλους, γιατί δείχνει σκοτεινό και μίζερο. Αλλά, για φαντάσου να εξαφανιστεί μια μέρα το ΔΕΝ! Να μην μπορεί κανείς να το βρει!

Θα ήταν στ' αλήθεια καλύτερα να ζει κανείς στο Βασίλειο των Λέξεων χωρίς το ΔΕΝ;

